

Project funded by
EUROPEAN UNION

SUPPORT DE CURS

Agricultura Ecologică

27 septembrie 2019

*Training pentru producătorii locali organizat de
Fundația pentru Promovarea Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii Galați
(România), partener în cadrul proiectului „**Rețeaua comercială pentru o
agricultură durabilă în bazinul Mării Negre**“ AgriTradeNet BSB383
(www.agritradenet.eu), finanțat prin Programul Operațional Comun
Bazinul Mării Negre 2014-2020 în cadrul priorității 1.2
„Creșterea oportunităților comerciale transfrontaliere și
modernizarea sectorului agricol și a celor conexe“.*

Common borders. Common solutions.

Project funded by
EUROPEAN UNION

Programul Operațional Comun Bazinul Mării Negre 2014-2020

FUNDAȚIA PENTRU PROMOVAREA ÎNȚREPRINDERILOR PRIVATE, MICI ȘI MIJLOCII GALAȚI ROMÂNIA

Septembrie 2019

Programul Operațional Comun Bazinul Mării Negre 2014-2020 este finanțat de Uniunea Europeană prin Instrumentul European de Vecinătate (ENI) și co-finanțat de statele participante în program: Armenia, Bulgaria, Georgia, Grecia, Republica Moldova, România, Turcia și Ucraina.

Această publicație a fost produsă cu ajutorul Uniunii Europene. Conținutul publicației este în responsabilitatea deplină a FUNDAȚIEI PENTRU PROMOVAREA ÎNȚREPRINDERILOR PRIVATE, MICI ȘI MIJLOCII GALAȚI ROMÂNIA și nu reflectă în mod necesar opinia Uniunii Europene.

www.blacksea-cbc.net

Common borders. Common solutions.

CUPRINS

1. Cum este încurajat agricultur ecologic	2
2. Reglement ri pentru agricultura ecologic dup 2021	6
3. Reguli privind producția vegetal ecologic	7
4. Reguli privind lanțul alimentar	9
5. Substanțe permise în producția organic	10
6. Baza de date cu semințe ecologice de pe teritoriul României	11
7. Planul de acțiune al UE pentru viitorul produselor ecologice/organice	12
8. Conversia de la agricultura clasic la cea ecologic	13
9. Bune practici agricole ecologice	14
10. Finanțarea agriculturii ecologice	26
11. Certificare i etichetare a produselor ecologice/tradiționale	30
12. Problematika m rci de produs ecologic/tradițional	38
Bibliografie	43

1. CUM ESTE ÎNCURAJATĂ AGRICULTURĂ ECOLOGICĂ?

Alimentele ecologice sunt cele rezultate din agricultura ecologica.

Agricultura ecologica reprezintă un sistem global de gestiune agricolă și producție alimentara care combina cele mai bune practici de mediu, un nivel înalt de biodiversitate, conservarea resurselor naturale, aplicarea unor standarde înalte privind bunăstarea animalelor și o metoda de producție care respecta preferințele anumitor consumatori pentru produsele obtinute cu ajutorul unor substanțe și procese naturale.

Statisticile arată că agricultura este cel mai dinamic sector, iar noile reguli după 2021, orientate către agricultura ecologică vor determina o creștere a suprafeței agricole ecologice cu 400.000 ha/an, valoarea producției ecologice va fi cu 125% mai mare decât acum 10 ani¹.

Cum este incurajată agricultura ecologică?

O primă alegere ar fi subvenționarea deloc de neglijat pentru suprafețele și categoriile de animale, în același timp discutăm în actuala perioadă de un comportament alimentar al consumatorilor, orientat către produse sătoase, ecologice.

O alta ar fi organizarea pieței, în așa fel încât agricultura eco, desigur, subvenționată, să fie profitabilă atât pentru fermieri cât și pentru procesatori.

Cu toate acestea, specialiștii care au realizat un studiu în România² au arătat, pe de o parte că avem un consumator needucat în consumarea unor cantități mai mari de produse ecologice, iar pe de altă parte, fermierii se plâng că agricultura eco nu este profitabilă.

¹ www.europa.eu

² Revista Ferma,

Argumente în favoarea producătorilor agricoli.

- *Subvenția este un stimulent eficient pentru extinderea suprafețelor certificate ecologic și pentru înscrierea mai multor operatori, în grupuri de producători.*

Un fermier român primește în medie 326 euro/ha, din care: 305 euro/ha din bugetul european și 21 de euro/ha de la stat. Un fermier austriac primește 234 de euro/ha. Cea mai mare subvenție pentru agricultura ecologică o primesc fermierii din Luxemburg, 1441 euro/ha, din care: 1062 euro/ha din bugetul național, și 379 euro/ha din bugetul UE. Luxemburg, unul dintre cele mai mici state europene, deși acordă cea mai mare subvenție pentru agricultura eco, deține o suprafață certificată de numai 4% din arealul agricol total. Fermierii austrieci, în schimb, primesc o subvenție mai mică decât cei din România și decât cei luxemburghezi, dar agricultura organică are cea mai mare pondere din UE raportat la suprafața agricolă totală a țării lor.

Fermierii pot accesa **submasura 11.1 - Sprijin pentru conversia la metodele de agricultura ecologica**, care se acorda ca suma fixa, acordata pe unitatea de suprafata (hectar) si reprezinta o compensatie pentru pierderile de venit și costurile suplimentare suportate de beneficiarii care incheie angajamente voluntare. Pentru anul 2019 a fost următorul:

Pachetul 1 – culturi agricole pe terenuri arabile (inclusiv plante de nutret) - 293 €/ha/an

Pachetul 2 – legume - 500 €/ha/an

Pachetul 4 – vii - 530 €/ha/an

Pachetul 5 – plante medicinale si aromatice - 365 €/ha/an

Pachetul 6 – pajisti permanente

varianta 6.1 (aplicabila la nivel national pe suprafete fara angajament M.10) - 143 €/ha/an

Common borders. Common solutions.

varianta 6.2 (aplicabila in zonele eligibile si numai impreuna cu un angajament M.10)
- 39 €/ha/an

Sub-masura 11.2 - Sprijin pentru mentinerea practicilor de agricultura ecologica,
prin care fermierii care se angajeaza in mod voluntar sa mentina practici si metode specifice
agriculturii ecologice pot primi:

Pachetul 1 – culturi agricole pe terenuri arabile (inclusiv plante de nutret) - 218 €/ha/an

Pachetul 2 – legume - 431 €/ha/an

Pachetul 3 – livezi - 442 €/ha/an

Pachetul 4 – vii - 479 €/ha/an

Pachetul 5 – plante medicinale si aromatice - 350 €/ha/an

Pachetul 6 – pajisti permanente:

varianta 6.1 (aplicabila la nivel national pe suprafete fara angajament M.10) - 129
€/ha/an

varianta 6.2 (aplicabila in zonele eligibile si numai impreuna cu un angajament M.10)
- 73 €/ha/an

Pentru a beneficia de sprijin fermierii trebuie sa completeze cererea unica de plata pe
suprafata si sa o depuna la centrele locale/judetene pana la 15 mai anual.

Argumente în favoarea pieței și a consumatorilor de produse ecologice

Piața românească de produse ecologice, este la început, consumatorul român alege
cantitatea si mai puțin calitatea, atunci cand vorbim de produse alimentare. In urma unei anchete
privind consumul de produse ecologice rezultatele au arătat că:

*Românii cumpără rațional si consideră că informațiile afisate pe
etichetele produsele eco-alimentare sunt foarte importante;*

✓ *Le place să cumpere produse eco-alimentare din magazinele specializate unde
pot primi sfaturi profesioniste;*

Common borders. Common solutions.

- ✓ Încearcă mereu să cumperi produse eco-alimentare calitative la prețul cel mai bun, sunt influențați de ceea ce spun ceilalți despre un produs eco-alimentar;
- ✓ Ca sursă de informare în deciziile de achiziționare se ghidează după reclamele la produse eco-alimentare;
- ✓ Compară etichetele produsele eco-alimentare pentru a alege alimentele cele mai bogate în elemente nutritive
- ✓ Când sunt apreciați pentru ceea ce gătesc, le crește considerabil stima de sine.
- ✓ Respondenții intervievați, provin din urban, locuind la apartament, 59% sunt persoane căsătorite, cu copii, în structura familiei predomina persoanele angajate;
- ✓ Preponderent se găsesc persoanele din intervalul 26-39 de ani cu un venit total lunar pe gospodărie predominant intervalul 2500-3000 lei, cu studii superioare, universitare
- ✓ 49% au afirmat că preferă să consume produse eco-alimentare de 3-4 ori pe săptămână din piața agroalimentară, supermarket, plafar și târguri de produse eco-alimentare re cumpărate sunt: fructele și legumele, ouăle ecologice, laptele și produsele derivate, mierea.

Crestem România BIO este primul program pe termen lung inițiat de retailer-ul Carrefour, dedicat susținerii agricultorilor români care vor să treacă la agricultura BIO.

Programul a fost inițiat în aprilie 2019 și peste 200 de fermieri s-au înscris în program și 75 dintre ei sunt eligibili pentru a începe conversia la BIO, aceștia beneficiind de sprijin financiar pentru primul an, contracte ferme de preluare a producției în perioada de conversie și doi ani după obținerea certificărilor necesare, cât și consultanță și promovare.

Produsele recoltate în perioada conversiei vor ajunge pe rafturile magazinelor Carrefour cu o etichetă specială, de tranziție – „în conversie la BIO”. Iar după certificare, produsele vor purta eticheta ecologică, în conformitate cu normele europene.

Common borders. Common solutions.

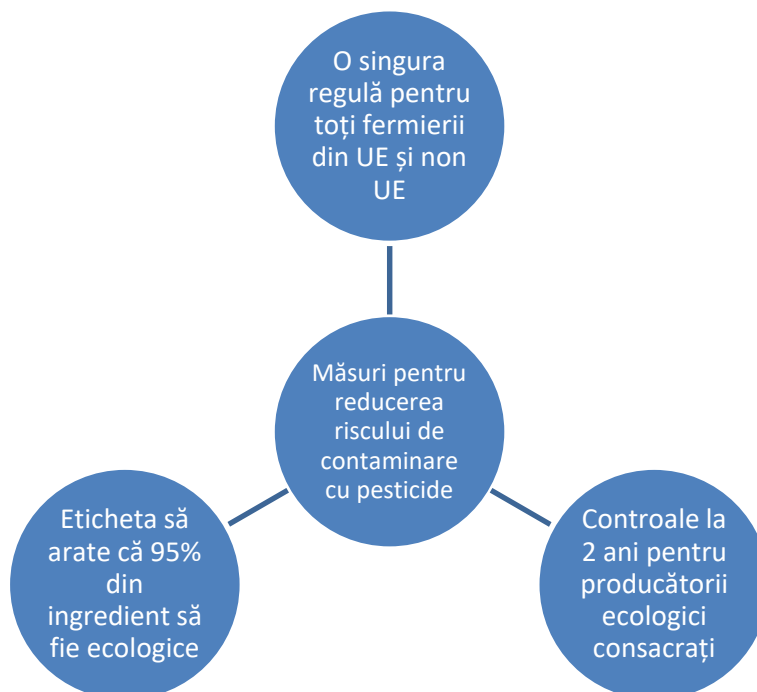

2. REGLEMENTĂRI PENTRU AGRICULTURA ECOLOGICĂ DUPĂ 2021

Începând cu 1 ianuarie 2021, va exista o revizuire a reglementărilor actuale privind agricultura ecologică (figura 1). Noul regulament este conceput pentru a asigura concurența echitabilă pentru fermieri, prevenind în același timp eliminarea fraudei și menținerea încrederii consumatorilor prin următoarele:

- normele de producție vor fi simplificate, pentru producătorii ecologici consacrați și pentru toate produsele ecologice. În situațiile când stocurile sunt limitate se permite înlocuirea temporară a unui produs ecologic cu unul necologic, lucru valabil pentru toți fermierii.
- sistemul de control va fi consolidat datorită măsurilor de precauție mai stricte și verificărilor solide de-a lungul întregului lanț de aprovizionare;
- producătorii din țări terțe vor trebui să respecte același set de reguli ca și cei care produc în UE, atunci când exportă produse în UE;

Figura 1

Sursa: [Regulamentul UE 2018/848 din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice va intra în vigoare în 2021](#)

Common borders. Common solutions.

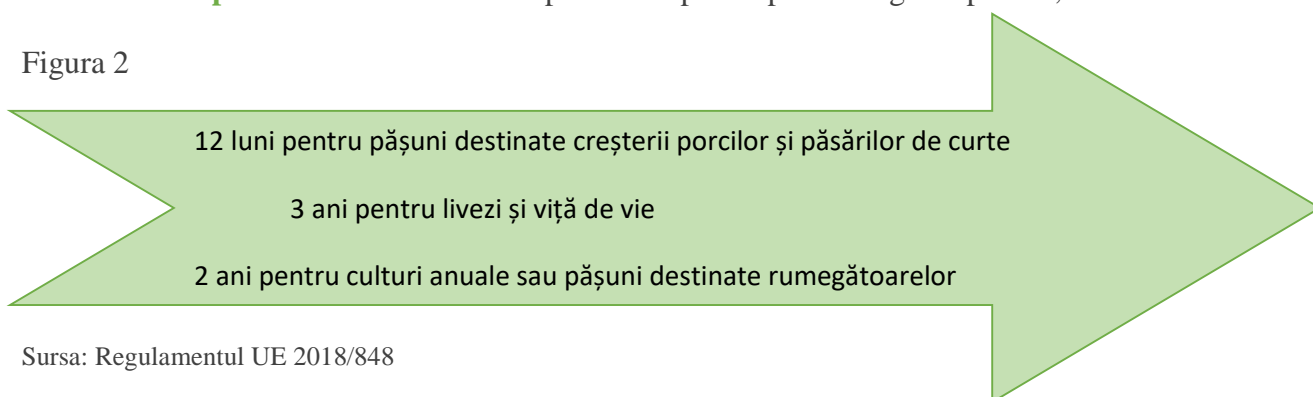
- regulile ecologice vor permite adăugarea unor noi produse (sare, plută, uleiuri esențiale, ceară de albine, frunze de viță de vie) ținând cont de preferințele consumatorilor. Vor fi deschise noi piețe pentru semințe și material săditor ecologic;
- certificarea va fi mai ușoară pentru micii fermieri datorită unui nou sistem de certificare pentru grupuri de producători și va exista o abordare mai uniformă pentru reducerea riscului de contaminare accidentală cu pesticide.

3. REGULI PRIVIND PRODUCȚIA VEGETALĂ ECOLOGICĂ

Orice fermă vegetală care dorește să producă ecologic trebuie să treacă printr-un proces cunoscut sub numele de „**conversie**”. În această perioadă, trebuie utilizate metode de producție ecologică, dar produsul rezultat nu poate fi vândut sub formă ecologică.

Durata acestei **perioade de conversie** depinde de tipul de produs organic produs, astfel:

Figura 2

Sursa: Regulamentul UE 2018/848

Perioada de conversie poate fi o perioadă dificilă pentru fermele ecologice. Acest lucru se datorează faptului că metodele organice duc adesea la randamente mai mici, în timp ce alimentele produse în același timp în perioada de conversie nu pot avea același preț cu produsele premium premium. Din acest motiv, Uniunea Europeană și țările UE oferă diverse măsuri de sprijin pentru a ajuta producătorii ecologici să înceapă. Toate plantele cultivate în perioada de conversie trebuie să provină din semințe organice.

A **produce ecologic** înseamnă respectarea regulilor privind agricultura ecologică. Aceste **reguli** sunt concepute pentru a promova protecția mediului, pentru a menține biodiversitatea Europei și pentru a construi încrederea consumatorilor în produsele ecologice. Aceste

Common borders. Common solutions.

reglementări guvernează toate domeniile de producție ecologică și se bazează pe o serie de **reguli cheie**, cum ar fi:

- ✓ interzicerea utilizării OMG-urilor
- ✓ interzicerea folosirii radiațiilor ionizante
- ✓ limitarea utilizării de îngrășăminte artificiale, erbicide și pesticide
- ✓ interzicerea folosirii hormonilor și restricționarea utilizării antibioticelor și numai atunci când este necesar pentru sănătatea animalelor.

Acest lucru înseamnă că producătorii organici trebuie să răspundă unor cerințe pentru menținerea fertilității solului și a sănătății animalelor și a plantelor, inclusiv:

- respectarea rotației culturilor
- cultivarea plantelor cu rol în fixarea azotului și a altor culturi care valorifică gunoiul de grajd pentru a restabili fertilitatea solului;
- interzicerea utilizării îngrășămintelor cu azot mineral;
- pentru a reduce impactul buruienilor și dăunătorilor, fermierii ecologici aleg soiuri și rase rezistente și tehnici care încurajează combaterea dăunătorilor naturali;
- încurajează apărarea imunologică naturală a animalelor;
- Pentru a menține sănătatea animalelor, producătorii ecologici trebuie să prevină supra-aglomerarea
- Fermele cu mai mult de 10 ha de teren arabil trebuie să cultive cel puțin două culturi, iar în fermele cu mai mult de 30 ha, sunt necesare cel puțin trei culturi. Recolta principală nu poate acoperi mai mult de 75% din suprafața inițiată. Există derogări de la reguli, în funcție de situația individuală, de exemplu, fermierii cu suprafețe ocupate cu pajiști, cu beneficii pentru mediu.
- Fermierii care dețin mai mult de 15 ha, vor asigura că cel puțin 5% din suprafața, pentru o zonă de focalizare ecologică pentru a proteja și îmbunătăți biodiversitatea

Agricultura ecologică este o metodă complexă de producție, care constă nu numai în înlocuirea îngrășămintelor chimice ci și în desfășurarea unui amplu complex de activități tehnologice cu caracter

Common borders. Common solutions.

ecologic. Dacă acest concept nu este bine înțeles, ne putem aștepta la riscuri sau să avem un eventual eșec. Transformarea unei societăți agricole în una ecologică, înseamnă mai înainte de toate îmbunătățirea fertilității solului și echilibrarea ecosistemului fermei. Așadar, planul de conversie este absolut necesar în decizia unei ferme ecologice. Un plan de conversie este necesar și pentru a evidenția faptul că în agricultura organică nicio acțiune nu se termină de la sine și întotdeauna vizează mai multe obiective. Acțiunile vor fi eficiente în măsura în care echilibrul solului și al ecosistemului agricol este asigurat și respectat.

4. REGULI PRIVIND LANȚUL ALIMENTAR

Regulile acoperă toate etapele de producție, pregătire și distribuție (de la producția primară la depozitare, procesare, transport, distribuție și furnizare către consumatorul final). Aceasta înseamnă că toate produsele ecologice din UE respectă reguli stricte de la fermă la farfurie.

- Dispozițiile specifice pentru procesarea alimentelor și furajelor ecologice includ:
- Separarea produselor organice prelucrate în timp și spațiu de cele neorganice
- Un conținut minim de 95% de ingrediente agricole organice și condiții stricte pentru restul de 5%
- Regulii clare privind etichetarea și cu privire la care produsele pot și nu pot utiliza sigla organică
- Limite specifice substanțelor care pot fi adăugate la alimente și furaje și o listă limitată de aditivi aprovați și ajutoare de prelucrare care vor fi utilizate în producția ecologică

Common borders. Common solutions.

5. SUBSTANȚE PERMISE ÎN PRODUCȚIA ORGANICĂ

Unul dintre obiectivele în producția ecologică este reducerea utilizării aporturilor externe. Orice substanță utilizată în agricultura organică pentru combaterea dăunătorilor sau a bolilor plantelor trebuie să fie aprobată în prealabil de Comisia Europeană.

În plus, principiile specifice ghidează aprobarea aporturilor externe, cum ar fi îngrășămintele, pesticidele și aditivii alimentari, astfel încât numai substanțele și compușii enumerați așa cum sunt aprobați în legislația specifică pot fi folosiți în producții organice.

Mâncarea procesată se produce în principal numai din ingrediente agricole (nu se ține cont de apă adăugată și sare de gătit). De asemenea, pot conține

- se pot folosi preparate de microorganisme și enzime, oligoelemente minerale, aditivi, auxiliare de procesare și arome, vitamine, precum și aminoacizi și alți micronutrienți adăugați la produsele alimentare în scopuri nutritive specifice, dar numai atunci când sunt autorizate în conformitate cu regulile organice
- substanțele și tehnicile care reconstituie proprietăți pierdute în procesare sau depozitare care corectează orice neglijență în prelucrare sau care altfel pot fi înșelătoare asupra adevăratei naturi sau a produselor nu trebuie utilizate
- ingrediente agricole non-organice pot fi utilizate numai dacă sunt autorizate în anexele la legislație sau au fost autorizate provizoriu de către o țară UE

Și, mai presus de toate, orice substanță enumerată pentru utilizare în agricultură ecologică trebuie să respecte regulile orizontale ale UE și apoi să fie evaluată și aprobată în detaliu de către Comisia Europeană pentru a fi utilizată în produsele organice.

Common borders. Common solutions.

6. BAZA DE DATE CU SEMINȚE ECOLOGICE DE PE TERITORIUL ROMÂNIEI

Aceasta poate fi urmărită dacă accesați link-ul de mai jos:

<https://www.madr.ro/docs/agricultura/agricultura-ecologica/Lista-seminte-ecologice.pdf>

De asemenea aveți mai jos lista cu OPERATORII CERTIFICATI IN AGRICULTURA ECOLOGICA din Romania în 2019

(sursa: www.madr.ro)

<p>1. SC ECOCERT SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI 	<p>2. SC ECOINSPECT SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI • ACVACULTURĂ • IMPORTATORI • FLORA SPONTANĂ
<p>3. BIOS SRL ITALIA - SUCURSALA ROMÂNIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI 	<p>4. AGRECO R .F. GÖDERZ GMBH GERMANIA - SUCURSALA ROMÂNIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI • FLORA SPONTANĂ
<p>5. BIOAGRICERT SRL ITALIA - SUCURSALA ROMÂNIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI 	<p>6. AUSTRIA BIO GARANTIE GMBH ENZERSFELD SUCURSALA BUCUREȘTI</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI • IMPORTATORI
<p>7. CERTROM SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI • PROCESATORI • COMERCIANȚI • EXPORTATORI 	<p>8. ECOROISCERT ROMÂNIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • PRODUCĂTORI

Common borders. Common solutions.

<p>9. MIȘCAREA ROMÂNĂ PENTRU CALITATE</p> <ul style="list-style-type: none"> PRODUCĂTORI 	<p>10. CERES ORGANIC CERT SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> PRODUCĂTORI PROCESATORI COMERCIANȚI FLORA SPONTANĂ
<p>11. BIO CERT TRADIȚIONAL SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> PRODUCĂTORI PROCESATORI COMERCIANȚI EXPORTATORI FLORA SPONTANĂ 	<p>12. SC SRAC CERT SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> PRODUCĂTORI PROCESATORI COMERCIANȚI IMPORTATORI
<p>13. TUV AUSTRIA ROMANIA SRL</p> <ul style="list-style-type: none"> PRODUCĂTORI 	

7. PLANUL DE ACȚIUNE AL UE PENTRU VIITORUL PRODUSELOR ECOLOGICE/ORGANICE

La nivelul UE, planul de acțiune privind produsele ecologice este destinat să ajute fermierii, distribuitorii și comercianții, să se adapteze la modificările incluse în noile reglementări. Pentru o eficientizare a aplicării acestei politici, vor avea loc:

- sondaje periodice ale consumatorilor pentru a evalua recunoașterea logo-ului AE;
- un ajutor mai mare pentru țările UE cu privire la modul de combatere a fraudei cu produsele organice și de a preveni utilizarea necorespunzătoare a logo-ului;
- continuarea cooperării cu țările terțe pentru a încerca să crească oportunitățile pentru importatorii și exportatorii de produse alimentare din UE.
- dezvoltarea unui sistem de certificare electronică pentru import;
- încurajarea consumului alimentelor ecologice, de exemplu în școli, prin achiziții publice la nivelul UE.

Common borders. Common solutions.

Project funded by
EUROPEAN UNION

8. CONVERSIA DE LA AGRICULTURA CLASICĂ LA CEA ECOLOGICĂ

Durata perioadei de conversie:

- 2 ani pentru culturile de câmp anuale;
- 3 ani pentru culturile perene și plantații;
- 2 ani pentru pajiști și culturi furajere;
- 12 luni pentru vite pentru carne;
- 6 luni pentru rumegătoare mici și porci;
- 12 săptămâni pentru animale de lapte;
- 10 săptămâni pentru păsări și producția de ouă sau carne, cumpărate la vârsta de 3 zile;
- 1 an pentru albine, dacă familia a fost cumpărată din stupine convenționale

Common borders. Common solutions.

9. BUNE PRACTICI DE AGRICULTURA ECOLOGICĂ

a. **Rotația culturilor în agricultura ecologică**, presupune respectarea următoarelor obiective:

- menținerea fertilității solului;
- reducerea gradului de îmburuienare;
- prevenirea și reducerea atacului de boli și dăunători;
- asigurarea bazei furajere pentru animalele din fermă
- includerea leguminoaselor perene și anuale (mazăre, fasole, soia, năut, linte, bob, lucernă, trifoi), dar și gramineele perene (pajiști temporare).

În cadrul asolamentului, culturile perene (lucernă, trifoi, graminee) de 2-4 ani sunt urmate de 3-4 ani de culturi anuale.

În cadrul fermei ecologice trebuie asigurată rotația:

- plantelor de toamnă cu cele de primăvară;
- plantelor cu sisteme radiculare diferite;
- plantelor anuale cu cele perene;
- culturilor semănate în rânduri rare cu cele semănate în rânduri dese;
- plantelor cu particularități diferite în ceea ce privește consumul de apă și elemente nutritive;
- plantelor care nu au boli și dăunători comuni;
- culturilor cu elemente tehnologice diferite.

b. **Fertilizarea în agricultura ecologică** constituie veriga tehnologică cheie a agriculturii ecologice.

În agricultura ecologică, baza fertilizării o constituie utilizarea îngrășămintelor organice și a îngrășămintelor minerale naturale.

Îngrășămintele organice acceptate a fi utilizate în agricultura ecologică, conform noului Regulament al Comisiei sunt următoarele:

- gunoi de grajd fermentat, gunoi de grajd uscat și gunoi de păsări deshidratat;

Common borders. Common solutions.

- compost din excremente de animale, inclusiv gunoi de păsări și compost de gunoi de grajd;
- excremente lichide de animale;
- deșeuri menajere compostate sau fermentate;
- turbă;
- deșeuri provenite din cultivarea ciupercilor;
- guano;
- amestec de materii vegetale compostate sau fermentate (de la obținerea de biogaz);
- făinuri de produse sau subproduse de origine animală;
- produse și subproduse organice de origine vegetală (de exemplu, făină din turte de oleaginoase);
- alge și produse din alge;
- rumeguș și așchii de lemn;
- compost din scoarță de copac.

Îngrășămintele minerale acceptate a fi utilizate în agricultura ecologică, conform noului Regulamentului al Comisiei sunt următoarele:

- fosfat natural moale și fosfat aluminocalcic;
- zgură alcalină;
- sare brută de potasiu sau kainit;
- sulfat de potasiu, posibil cu conținut de sare de magneziu;
- reziduu rezultat de la distilarea alcoolului și extract din reziduu;
- cenușă de lemn;
- carbonat de calciu (cretă, marnă, rocă calcică pulverizată, depozit de nisip cu alge impregnate de calcar, cretă fosfatată);
- carbonat de calciu și magneziu;
- sulfat de magneziu (kieserit);
- soluție de clorură de calciu;
- sulfat de calciu (gips);
- var industrial de la producerea zahărului;
- var industrial din procesul de fabricare sub vid a sării;

Common borders. Common solutions.

- praf de rocă și argile.

Îngrășămintele verzi sau **culturile verzi** sunt plante care se încorporează în sol în scopul îmbunătățirii proprietăților acestuia. Îngrășămintele verzi:

- îmbogățesc solul în materie organică;
- intensifică activitatea microbiologică a solului;
- îmbogățesc solul în azot, mai ales când este vorba despre leguminoase;
- ameliorează structura solului;
- reduc eroziunea solului prin vânt sau apă;
- previn levigarea elementelor nutritive, în special a nitraților.

c. Lucrările solului în agricultura ecologică urmăresc atingerea următoarelor obiective:

- menținerea și intensificarea activității biologice a solului;
- menținerea conținutului în humus;
- menținerea structurii solului;
- conservarea apei în sol;
- afânarea solului;
- încorporarea resturilor vegetale și a îngrășămintelor organice sau minerale;
- combaterea buruienilor;
- prevenirea atacului de boli și dăunători.

Lucrările solului vor fi efectuate:

- În intervalul de umiditate optimă, pentru a avea un minimum de consumuri energetice și pentru a rezulta o calitate bună a lucrărilor efectuate.
- să fie efectuate superficial față de adâncimea de execuție practică în sistemele agricole convenționale, astfel încât să nu fie perturbat prea mult sistemul biologic al solului.
- arătura trebuie să fie efectuată la adâncimi de 10-15 (20) cm, iar pentru lucrările de întreținere a arăturii se preferă vibrocultoarele și grapele rotative care lucrează superficial și care mențin structura solului.

Common borders. Common solutions.

- Frecvența lucrărilor solului trebuie redusă la minimum pentru prevenirea tasării solului de către utilajele agricole și pentru a se asigura solului timpul necesar refacerii humusului și a structurii.

d) Sămânța și semănatul în agricultura ecologică trebuie:

- produse în culturi semincere certificate ecologic, în care se aplică metode de producție ecologică.
- Să nu fie tratată la însămânțare decât cu produse admise pentru producția ecologică și trebuie să provină de la un producător care a practicat tehnicile de producție ecologică.
- să corespundă standardelor sub aspectul însușirilor fiziologice (germinație), însușirilor fizice (purtate fizică, componență botanică) și al stării sanitare (infestarea cu dăunători și infectarea cu agenți patogeni). Soiurile de plante cultivate trebuie să fie cele adaptate zonei de cultură.
- nu trebuie să provină din organisme modificate genetic sau orice produse derivate din astfel de organisme.
- Semănatul trebuie efectuat la epoca și densitatea optime astfel încât să se asigure condiții de vegetație cât mai favorabile plantei de cultură și mai puțin favorabile dezvoltării buruienilor, bolilor și dăunătorilor.

e) Controlul buruienilor în agricultura ecologică se realizează prin aplicarea anumitor metode care, în funcție de momentul și modul de aplicare, pot fi preventive și curative.

Metodele preventive pot fi:

- rotația culturilor, care permite controlul unor buruieni specifice;
- fertilizarea cu gunoi de grajd fermentat sau compost,
- lucrările solului, prin care se poate diminua gradul de îmburuienare.
- Buruienile pot fi controlate cel mai ușor atunci când acestea se află în primele faze de vegetație prin:

Common borders. Common solutions.

- folosirea de material semincer certificat, care este o garanție a efectuării de lucrări de condiționare, prin care au fost îndepărtate semințele de buruieni, care pot deveni surse de îmburuienare a culturii;
- semănatul în epoca și la densitatea optimă, care determină o bună dezvoltare a plantelor de cultură, acestea fiind astfel avantajate în competiția cu buruienile;
- distrugerea focarelor de buruieni problemă de pe terenurile necultivate.

Metodele curative pot fi:

Combaterea manuală, care se poate efectua prin:

- plivit manual;
- plivit cu săpăliga;
- prășit manual;
- cosit.

Combaterea mecanică, care se poate efectua prin:

- plivit mecanic, prin lucrări cu diferite grape, cultivatoare sau perii de buruienire;
- prășit mecanic, care constă în efectuarea de lucrări cu ajutorul cultivatoarelor în spațiul dintre rândurile de plante de cultură.

Combaterea termică, care se poate efectua prin:

- arderea cu flacăra, prin care buruienile răsărite, în curs de răsărire sau chiar semințele de buruieni din stratul superficial al solului sunt distruse de flacăra obținută cu ajutorul unei butelii prevăzute cu arzător;
- folosirea apei calde (opărire buruienilor);
- solarizarea, prin care solul umed (irigat) se acoperă cu o folie de plastic transparentă sub care temperatura crește foarte mult, ceea ce duce la distrugerea semințelor de buruieni.

Combaterea biotehnică se poate efectua prin:

- mulcirea sau acoperirea solului cu materie organică (resturi vegetale, paie, frunze, rumeguș, compost etc.) sau folie de plastic, de preferat biodegradabil;

Common borders. Common solutions.

- metoda provocației (forțarea germinăției), care constă în provocarea germinării semințelor de buruieni prin lucrări ale solului, după care plăntuțele sunt distruse prin diferite lucrări;
- metoda epuizării, prin eliminarea repetată a plantelor (de exemplu, prin grăpare repetată).

Combaterea biologică, care se poate efectua prin:

- combatere alelopatică, bazată pe relația care există între plantele superioare prin care unele inhibă dezvoltarea altora;
- combatere cu ajutorul insectelor sau al microorganismelor (ciuperci).

f) Controlul bolilor în agricultura ecologică

Din categoria bolilor fac parte virozele (produse de virusuri), microplazmozele (ce sunt produse de microplazme), bacteriozele (produse de bacterii) și micozele (care au ca patogeni fungii).

Controlul bolilor se face prin aplicarea anumitor metode preventive și curative.

Metodele preventive:

- avertizarea, pe baza de buletine de avertizare eliberate de unitățile fitosanitare județene, acestea ajutându-i pe fermieri în elaborarea unei strategii de prevenire sau de combatere a anumitor boli;
- dezinfecția uneltelor, utilajelor și a hainelor muncitorilor, care pot constitui surse de răspândire și înmulțire a anumitor boli;
- rotația culturilor, prin care se previne înmulțirea exagerată a bolilor;
- efectuarea arăturii cât mai repede după recoltarea plantei premergătoare,
- administrarea îngrășămintelor fosfor și potasiu contribuie la mărirea rezistenței plantelor de cultură la atacul agenților patogeni;
- folosirea de material semincer certificat, prin care se evită transmiterea anumitor agenți patogeni în câmp odată cu sămânța;

Common borders. Common solutions.

- semănatul la epoca, densitatea și adâncimea optimă, evitându-se astfel dezvoltarea anumitor boli;
- distrugerea buruienilor gazdă pentru anumiți agenți patogeni, prevenindu-se astfel apariția și dezvoltarea anumitor boli;
- adunarea și distrugerea frunzelor îmbătrânite și infectate, care pot constitui un rezervor de agenți patogeni la nivelul întregii plante sau la nivelul întregii culturi;
- adunarea și distrugerea resturilor vegetale infectate,
- folosirea de soiuri/hibridi rezistenți/toleranți la atacul bolilor;
- văruirea trunchiului copacilor, a depozitelor și a magaziilor, care reprezintă o măsură obligatorie de igienă culturală.

Metodele curative au drept scop ținerea sub control a bolilor deja apărute în cultură, dintre acestea putând fi enumerate:

Combaterea fizică:

- combatere prin temperaturi ridicate, se pretează în spațiile închise de tip răsadnițe, sere sau solarii, prin folosirea de abur fierbinte, iar pe suprafațe mici chiar a apei clocotite. În condiții de câmp, combaterea prin temperaturi ridicate a agenților patogeni poate fi efectuată în lunile de vară prin afânarea solului, umectarea acestuia și acoperirea cu folie de plastic de culoare închisă timp de 2-4 săptămâni;
- combatere prin foc, metodă ce constă în adunarea și arderea resturilor vegetale după un atac puternic;
- trecerea semințelor cu tegumentul gros prin flacăra, care asigură distrugerea agenților patogeni de pe suprafața acestora;
- solarizare, care presupune tratarea semințelor prin expunere la soare pentru distrugerea agenților patogeni de la suprafața acestora de către radiațiile solare.

Combaterea mecanică:

Common borders. Common solutions.

- tăierea părților de plantă bolnave sau a plantelor bolnave în întregime, cum sunt ramurile de pomi care sunt uscate, pomii sau butucii de viță-de-vie care sunt în întregime bolnavi, care se taie și se scot din plantație;
- sortarea, care în general se efectuează mecanic la semințe sau manual la tuberculii de cartof, bulbii de ceapă sau boabele de fasole.

Combaterea chimică, care se poate efectua prin folosirea de:

- silicat de sodiu, care se utilizează pentru combaterea speciilor de Botrytis, Sclerotinia, Phytium;
- extract de compost, care poate fi folosit pentru combaterea făinării;
- permanganat de potasiu, care se folosește numai la pomii fructiferi și vița-de-vie pentru combaterea făinării;
- produse pe bază de cupru, sub formă de hidroxid de cupru, oxiclură de cupru, sulfat (tribazic) de cupru, oxid de cupru, octanoat de cupru, care se folosesc de exemplu pentru combaterea manei la vița de-vie sau a rapănului la pomacee înainte de înflorit.
- Doza totală de cupru nu trebuie să depășească 6 kg/ha/an;
- produse pe bază de sulf, care se utilizează pentru combaterea făinării la vița-de-vie și la pomii fructiferi;
- hidroxid de calciu, care se folosește numai la pomii fructiferi, inclusiv pepiniere, pentru a controla ulcerația ramurilor.

Combaterea biologică:

- combatere cu ajutorul microorganismelor (preparate cu spori de ciuperci, extracte de ciuperci sau cu bacterii);
- combatere prin utilizarea de preparate cu extracte de plante (extractul din sunătoare care este utilizat pentru combaterea mozaicului și pătării brune a tutunului și tomatelor);
- preimunizarea plantelor, care constă în tratarea plantelor tinere cu tulpini (sușe) nevirulente sau slab virulente de virusuri sau bacterii patogene, ceea ce duce la formarea în

Common borders. Common solutions.

plantă de anticorpi specifici, iar planta devine rezistentă la atacul virusului sau bacteriei respective.

Combatere biotehnică:

- culturi de meristeme, prin care se asigură obținerea de material semincer liber de viruși și alți agenți patogeni, tehnica fiind extinsă pe scară largă în înmulțirea unor flori, a pomilor fructiferi, a cartofului s.a.;
- combatere biodinamică, care se poate efectua prin prepararea de extracte din plante care se aplică prin pulverizare la sol sau la plantă.

g) Controlul dăunătorilor în agricultura ecologică (acarienii, nematozii, insectele, moluștele, păsările, mamiferele).

Metodele preventive pot fi enumerate:

- avertizarea, cu ajutorul buletinelor de avertizare de către unitățile fitosanitare județene, acestea, punându-i în gardă pe fermieri cu privire la pericolul dezvoltării anumitor specii de dăunători;
- rotația culturilor prin care se previne înmulțirea exagerată a unor dăunători;
- lucrările solului, prin care sunt distruși sau se împiedică dezvoltarea dăunătorilor care se găsesc în sol;
- semănatul în epoca optimă, prin care se evită atacul unor dăunători, cum ar fi muștele și afidele cerealelor și gândacul ghebos, care se pot dezvolta în cazul semănatului timpuriu;
- îndepărtarea buruienilor gazdă pentru anumiți dăunători (de exemplu, mohorul care este plantă gazdă pentru sfredelitorul porumbului);
- recoltarea la timp și fără pierderi a culturilor care să ducă la apariția samulastrei.;
- tocarea resturilor vegetale rămase după recoltare, care conduce și la combaterea dăunătorilor;
- folosirea de soiuri/hibridi rezistenți la atacul dăunătorilor.

Metodele curative au drept scop ținerea sub control a dăunătorilor deja apăruiți în cultură, dintre acestea putând fi enumerate:

Common borders. Common solutions.

- combatere prin temperaturi ridicate sau scăzute, în spații închise de tip depozit, sere sau solarii;
- combatere prin foc, respectiv arderea dăunătorilor (arderea omizilor din pomi cu ajutorul unor făclii);
- combatere prin folosirea luminii, care se bazează pe atragerea unor specii de insecte prin lumină (de exemplu, fluturii crepusculari și nocturni);
- folosirea sunetelor care pot fi utilizate pentru îndepărtarea păsărilor, a rozătoarelor, dar și a mamiferelor (porcii mistreți).
- colectarea și distrugerea insectelor dăunătoare (omida păroasă a dudului, gândacul din Colorado s.a.);
- folosirea de plante capcană care sunt preferate de către insectele dăunătoare pe care acestea se localizează, după care plantele sunt eliminate împreună cu insectele de pe ele;
- folosirea inelelor cu clei, care sunt benzi de hârtie impermeabilă pe care se găsește un strat de clei nescativ și care se aplică pe trunchiurile sau ramurile groase ale pomilor împotriva femelelor de cotari;
- răzuirea scoarței pomilor, mai ales a aceleia care se exfoliază, pentru că aceasta constituie un mediu favorabil de adăpostire și înmulțire a insectelor dăunătoare;
- inundarea, care se face prin turnarea de apă în galeriile de rozătoare (șoareci, șobolani), cârțițe, coropișnițe, acestea ieșind la suprafață unde sunt prinse;
- stropirea cu apă, cum este stropirea repetată cu apă rece pentru combaterea afidelor;
- instalarea de sperietori, pentru alungarea păsărilor care atacă diferitele culturi;
- instalarea de plase și garduri în jurul culturilor agricole, pentru a ține la distanță rozătoarele, iepurii, căprioarele, porcii mistreți, sau instalarea de plase deasupra culturilor agricole în perioada de maturare a fructelor, pentru a se preveni atacul păsărilor (de exemplu, la vița-de-vie).

Combaterea chimică, care se poate efectua prin folosirea:

- sare de potasiu din acizi grași (săpun moale), care se folosește pentru combaterea păduchilor de frunze, în concentrație de 1,5-3%;
- folosirea soluției de urzici macerate sau de ferigă, ori a soluției de tutun pentru combaterea afidelor;

Common borders. Common solutions.

- folosirea infuziei de coriandru sau pătrunjel împotriva gândacului din Colorado;
- fosfat feric (fier (III) ortofosfat), utilizat ca moluscocid;
- produse admise numai pentru capcane: fosfat diamoniu, feromoni, piretroizi (doar deltametrin sau lambda-cihalotrin);
- alte produse: uleiuri vegetale (ulei de mentă, ulei de pin, ulei de chimion), ulei de parafină, uleiuri minerale.

Combaterea biologică poate fi:

- combatere cu ajutorul plantelor care, au o acțiune repelentă sau chiar de distrugere asupra insectelor (ceapa, usturoiul, coada șoricelului, pelinul, levănțica, tutunul s.a.);
- combatere cu ajutorul acarienilor și insectelor, care pot fi prădători sau paraziți. păianjenul prădător (*Phytoseiulus persimilis*) folosit pentru combaterea păianjenului roșu (*Tetranychus urticae*); buburuza (*Coccinella 7-punctata*), folosită pentru combaterea păduchilor de frunze, gândacului ovăzului, tripsilor grâului s.a.
- *Trichogramma evanescens*, folosită pentru combaterea fluturului alb al verzei; viespea *Encarsia formosa*, folosită pentru combaterea musculiței albe de seră;
- combatere cu ajutorul microorganismelor, prin folosirea de biopreparate virotice, biopreparate bacteriene (precum *Bacillus thuringiensis* utilizat pentru combaterea omizilor diferitelor specii de lepidoptere), biopreparate fungice, protozoare și nematozi;
- combatere cu ajutorul altor animale, cum sunt păsările, broaștele, aricii, care consumă insectele dăunătoare din culturile agricole;
- autocidia, care constă în inducerea sterilității masculilor unor specii de insecte în laborator prin diferite tehnici (iradiere, utilizarea de chemosterilizanți), după care sunt lansați în natură, fără ca aceștia să mai poată asigura perpetuarea speciei.

Combaterea biotehnică, care se poate efectua prin:

- instalarea de capcane cu feromoni (de obicei, feromoni sexuali) care se instalează în culturile agricole pentru atragerea insectelor dăunătoare de un anumit sex (masculii) și combaterea lor prin lipirea pe suportul cleios al capcanei;

Common borders. Common solutions.

- folosirea capcanelor colorate (foi adezive, lipicioase), cum este folosirea în sere a capcanelor galbene pentru atragerea musculiței albe de seră.

Combatere biodinamică bazată pe prinderea insectelor, incinerarea lor și utilizarea cenușei rezultate pentru stropirea plantelor.

h) Irigarea în agricultura ecologică

Irigarea este obligatorie pentru zonele în care se manifestă seceta, dar și pentru unele specii care necesită, din punct de vedere al ecologiei, zone umede și răcoroase, dar datorită importanței lor se cultivă și în zona de stepă mai uscată sau pe soluri mai ușoare (nisipoase).

Apa trebuie folosită în agricultura ecologică în mod cât mai rațional și responsabil. Atunci când se irigă, trebuie luate toate măsurile de reducere la minimum a pierderilor de apă prin evaporare, precum și a scurgerilor la suprafață. De asemenea, trebuie luate toate măsurile pentru eliminarea oricăror surse de poluare a apelor de suprafață și de adâncime.

Momentele optime de udare sunt diferite în funcție de specia cultivată, dar și de condițiile climatice. Astfel, trebuie avute în vedere cu prioritate udările din lunile de vară, care de obicei sunt secetoase în condițiile țării noastre. Ca metode de udare, sunt utilizate udarea pe brazde sau prin aspersiune, iar în prezent se extinde udarea prin picurare.

Common borders. Common solutions.

Project funded by
EUROPEAN UNION

10. FINANȚAREA AGRICULTURII ECOLOGICE

Finanțare europeană

Programul Orizont 2020. finanțează diverse proiecte de cercetare în conformitate cu legislația „Orizont 2020”. Având drept scop stimularea creșterii și crearea de locuri de muncă, programele de lucru multianuale pregătite de Comisie și consultarea părților interesate combină investițiile private cu finanțarea UE pentru finanțarea cercetării, care va avea beneficii concrete.

[https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/what-horizon-](https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/what-horizon-2020)

[2020](https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/what-horizon-2020)

Programul Orizont 2020 pentru agricultură este axată în special pe furnizarea de creșterea eficienței producției în același timp prevenind deteriorarea mediului natural. Multe dintre aceste proiecte se referă direct la producții ecologice.

Parteneriatul european pentru inovare PEI-AGRI conectează fermierii și cercetătorii pentru a accelera inovația. PEI-AGRI are un grup focus care se concentrează pe noile abordări

<https://ec.europa.eu/eip/agriculture/>

Common borders. Common solutions.

ale agriculturii ecologice. Grupul a lucrat la modul de optimizare a randamentelor arabile; prezentând câteva dintre cele mai bune practici în raportul său final.

În plus, UE a înființat **Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT)** pentru a stimula inovația. EIT-Food se axează pe antreprenariat și inovare în sectorul alimentar.

<https://eit.europa.eu/>

EIT consolidează capacitatea Europei de a inova, de a intra în competiție cu parteneri străini și de a crea locuri de muncă și bunăstare.

Reunește cei trei actori-cheie în domeniul inovării - **întreprinderile, educația și cercetarea** - pentru a forma parteneriate multinaționale dinamice, cunoscute sub denumirea de comunități ale cunoașterii și inovării. Acestea:

- dezvoltă produse și servicii inovatoare
- lansează întreprinderi noi
- formează o nouă generație de antreprenori.

Conlucrând îndeaproape în cadrul acestor parteneriate, întreprinderile, universitățile și centrele de cercetare propun soluții mai eficiente și mai inovatoare pentru Europa.

Common borders. Common solutions.

Finanțare națională

Din anul 2011 până în anul 2015, numărul unităților procesatoare de produse ecologice a crescut de la 106 ajungând la 156, *diversificându-se astfel și gama sortimentală*. Totuși din numărul total de operatori certificați în sistemul de agricultură ecologică de către organismele de inspecție și certificare la nivelul anului 2015 (12.231), ponderea procesatorilor este doar de 1%. (www.madr.ro)

Prin accesarea **măsurii 11 din PNDR 2014-2020** se poate ajunge la valori aproape de nivelul statelor member UE, masura specific agriculturii ecologice.

<https://www.pndr.ro/pndr-2014-2020.html>

Măsura 10 Plăți pentru Agro-Mediu și Clima, pachetul 4, Culturile verzi, responsabile cu fertilizarea agriculturii ecologice, fermierii pot primi plăți compensatorii pe suprafață în valoare de 128€/an. Plantele ce pot fi utilizate ca și culturi verzi sunt următoarele: mazăre, mazărice, rapiță, muștar, lupin, sulfină. Semănarea culturilor verzi trebuie realizată în perioada 1 august – 30 septembrie, iar biomasa formată trebuie să fie încorporată în sol în perioada 15 februarie – 31 martie.

APIA este agenția de plăți responsabilă pentru implementarea măsurilor pe suprafață, respectiv Agromediu și climă (M10), Agricultură ecologică (M11), Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice (M13). Cu toate acestea, AFIR rămâne în continuare responsabilă pentru implementarea eficientă și corectă a atribuțiilor delegate.

Common borders. Common solutions.

Project funded by
EUROPEAN UNION

Proiect de succes in Malta, pentru a sprijini o cooperare care implică fermieri locali si procesatori pentru a valorifica volumul semnificativ de deseuri generat de prelucrarea tomatelor.

În Malta, rosiile reprezintă principalul venit pentru un an număr semnificativ de fermieri. În medie, se produc anual 13.000 tone de rosii, cea mai mare pondere se procesează. Sectorul tomatelor malteze a rămas puternic în economie, datorită încrederii pe care consumatorii au menținut-o pentru producătorii locali. Cu toate acestea, pentru a menține un produs final de înaltă calitate, rosiile care nu îndeplinesc cele mai înalte standarde sunt aruncate ca deseuri. Dar aceste deseuri, implica costuri financiare si de mediu. Printr-un proiect Măsura de Cooperare 124 (finanțat în perioada 2007-2013) s-a realizat un studiu de fezabilitate pentru producerea unui nou tip de oțet obținut din deseuri de tomate rosii. S-au achiziționat echipamente specializate pentru a efectua testarea, metoda de procesare si a dezvoltat noi ambalaje pentru a susține promovarea acestui nou produs „gourmet” pe piață. Un beneficiu important al proiectului de cooperare a fost îmbunătățirea încrederii reciproce între producători si procesatori. Ei au recunoscut potențialul de business, oportunități rezultate din colaborarea îmbunătățită.

Common borders. Common solutions.

11. CERTIFICARE ȘI ETICHETARE A PRODUSELOR ECOLOGICE/TRADIȚIONALE

Pentru a putea fi comercializate, toate produsele agriculturii ecologice trebuie să fie controlate și trebuie să obțină certificarea unui organism de inspecție și certificare acreditat.

Certificarea garantează calitatea produsului ECO și se aplică tuturor operatorilor economici din lanțul alimentar producător – procesator - distribuitor – comerciant. Practicarea agriculturii ecologice certificate oferă garanții privind durabilitatea mediului înconjurător, bunăstării animalelor și sănătății consumatorilor. Certificarea ecologică îi ajută pe consumatori să diferențieze ușor produsele ecologice adevărate de cele contrafăcute.

În urma controalelor efectuate de organismele de inspecție și certificare, fermierii care au respectat regulile de producție vor **primi certificatul de produs ecologic și își vor putea eticheta produsele cu mențiunea „produs ecologic”**. Nu este nicio diferență între cei 3 termeni, ecologic/organic/bio în România termenul oficial fiind „agricultura ecologică”, ceilalți termeni provenind din franceza, respectiv engleza.

În România, controlul și certificarea produselor ecologice sunt asigurate de Organisme de Inspecție și Certificare (OIC) private. Acestea sunt aprobate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, aprobare precedată, în mod obligatoriu, de acreditarea acestora de către un organism de acreditare (în România este RENAR).

Prevederile privind etichetarea produselor obținute din agricultura ecologică sunt foarte precise. Acestea au în vedere să ofere încredere deplină consumatorilor că produsele care poartă eticheta de produs ecologic sunt obținute în conformitate cu regulile și principiile agriculturii ecologice.

Logo european
national

Logo

Common borders. Common solutions.

Pe eticheta care se aplică pe un produs ecologic sunt obligatorii următoarele mențiuni:

- referirea la modul de producție ecologic;
- sigla națională și sigla comunitară;
- numele și codul organismului de inspecție și certificare care a efectuat inspecția și a eliberat certificatul de produs ecologic.

Sigla națională „ae”, specifică produselor ecologice, și sigla comunitară sunt folosite pentru a completa etichetarea, în scopul identificării de către consumatori a produselor obținute în conformitate cu metodele de producție ecologică.

Folosirea siglei comunitare trebuie să fie însoțită de indicarea locului de producere a materiilor prime agricole.

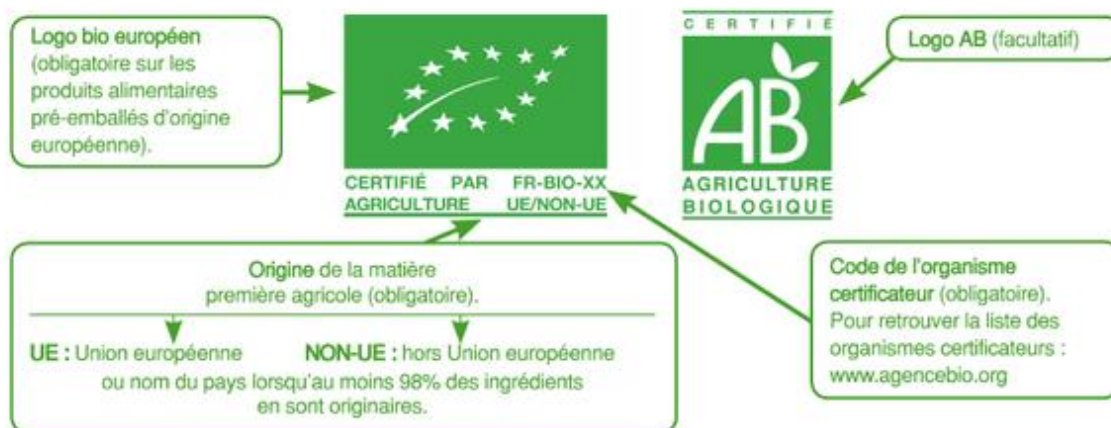
Această indicație poate fi de forma:

- „Agricultură UE”, atunci când materia primă agricolă a fost produsă în UE;
- „Agricultură non-UE”, atunci când materia agricolă primă a fost produsă în țări terțe;
- „Agricultură UE/non-UE”, atunci când o parte din materia primă agricolă a fost produsă pe teritoriul Comunității iar altă parte a fost produsă în țări terțe.

Accesați link-ul și veți putea urmări cererea de solicitare pentru sigla

<https://madr.ro/agricultura-ecologica/cerere-de-solicitare-pentru-utilizarea-siglei-ae.html>

Common borders. Common solutions.

Modalități de comercializare

Unul dintre principalele scopuri ale agriculturii ecologice este producerea de alimente cu gust, textură și calitate autentice și atractive.

Pe lângă furnizarea de alimente gustoase și autentice, agricultura ecologică are ca scop și obținerea de produse diversificate, care corespund preferințelor și abilităților culinare ale consumatorului modern.

Aceasta înseamnă că produsele ecologice moderne sunt reprezentate nu numai de produse proaspete, livrate direct de la fermă, ci și de produse ce implică metode complexe de procesare, precum vinul, berea, băuturile răcoritoare, pastele făinoase, iaurtul, brânzeturile, preparatele din carne etc.

În comercializarea produselor provenite din agricultura ecologică se preferă distanțele scurte pentru transportul produselor la piață și se pune accent pe producția de alimente de sezon.

Comercializarea produselor agricole ecologice se face pe canale de piață variate, precum:

- magazine specializate, destinate exclusiv produselor ecologice;
- supermarket-uri, prin intermediul raioanelor special destinate produselor ecologice;
- vânzare directă, care se poate face după două concepte și anume:
 - „Fermieri în oraș”, produsele ecologice fiind vândute de fermieri direct în piețe locale, la diferite evenimente promoționale sau anumitor grupuri de cumpărători;
 - „Orașeni în fermă”, produsele ecologice fiind vândute direct la poarta fermei ecologice sau prin intermediul unităților agroecoturistice.
- sectorul de catering și servicii alimentare, care prepară diferite produse alimentare ecologice;

Common borders. Common solutions.

- „Achiziții verzi” la nivelul autorităților publice și sectorului privat, care pot cumpăra pentru diferite destinații produse agricole ecologice;
- promovare și chiar vânzare prin intermediul internetului.

De multe ori, fermierii discută direct cu consumatorii despre produsele pe care aceștia le cumpără, ajutându-i să înțeleagă exact cum au fost ele obținute și prezentându-le numeroasele beneficii ale unei abordări durabile a producției alimentare. În acest mod, ei măresc gradul de conștientizare al consumatorilor, dându-le sfaturi despre implicațiile consumării unor alimente și băuturi.

Etichetarea produselor tradiționale

În cazul comercializării produselor tradiționale agentul economic trebuie să respecte toate condițiile de comercializare a produselor alimentare și este obligatoriu ca la locul de comercializare să fie afișate fotocopiile atestatelor de înregistrare în **Registrul Național al Produselor Tradiționale (RNPT)**.

Eticheta produselor tradiționale destinate comercializării se completează cu logo-ul național și poziția la care a fost înscris produsul în R.N.P.T.

Scopul etichetării este de a da consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, astfel încât să permită acestora să aleagă acel produs care corespunde exigențelor lor din punct de vedere al nevoilor și posibilităților lor financiare, precum și de a cunoaște eventualele riscuri la care ar putea fi supuși.

Common borders. Common solutions.

Informațiile înscrise pe eticheta nu trebuie să inducă în eroare consumatorii, la achiziționarea produselor, în privința:

- a) caracteristicilor alimentului și în special a naturii, identității, proprietăților, compoziției, cantității, durabilității, originii sau provenienței sale, precum și a metodelor de fabricație sau de producție;
- b) atribuirii de efecte sau proprietăți alimentelor pe care acestea nu le posedă;
- c) sugerării ca alimentul are caracteristici speciale atunci când în realitate toate produsele similare au astfel de caracteristici.

Etichetarea și metodele prin care aceasta se realizează nu trebuie să atribuie alimentelor proprietăți de prevenire, tratare sau vindecare a bolilor sau să facă referiri la astfel de proprietăți. Sunt exceptate de la această interdicție apele minerale naturale, precum și orice alimente cu destinații nutriționale speciale, autorizate în acest sens de Ministerul Sănătății și Familiei.

O eticheta a unui produs alimentar trebuie să cuprindă în mod obligatoriu:

- a) denumirea sub care este vândut alimentul;
- b) lista cuprinzând ingredientele;
- c) cantitatea din anumite ingrediente sau categorii de ingrediente;
- d) cantitatea netă pentru alimentele preambalate;
- e) data durabilității minime sau, în cazul alimentelor care din punct de vedere microbiologic au un grad înalt de perisabilitate, data limită de consum;
- f) condițiile de depozitare sau de folosire, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- g) denumirea sau denumirea comercială și sediul producătorului sau al ambalatorului sau al distribuitorului înregistrat în Uniunea Europeană; în cazul produselor

Common borders. Common solutions.

provenite din țări din afara Uniunii Europene se înscriu denumirea și sediul importatorului sau ale distribuitorului înregistrat în România.

Lista cuprinzând ingredientele conține toate ingredientele din alimente în ordinea descrescătoare a cantității, determinată în momentul introducerii în fabricație; vitaminele și mineralele adăugate în alimente se menționează în lista cuprinzând ingredientele.

Lista cuprinzând ingredientele este precedată de mențiunea "Ingrediente", cu următoarele precizări:

a) apa adăugată și substanțele volatile vor fi indicate în ordinea greutății lor în produsul finit; cantitatea apei adăugate ca ingredient într-un aliment este determinată scăzându-se din cantitatea totală a produsului finit cantitatea totală a celorlalte ingrediente folosite. Se exceptează menționarea apei în cazul în care cantitatea ei nu depășește 5% din greutatea produsului finit;

b) ingredientele folosite în forma concentrată sau deshidratată și reconstituite în momentul fabricării pot fi indicate în ordinea ponderală avută înaintea concentrării sau deshidratării lor;

c) în cazul alimentelor concentrate sau deshidratate, care urmează să fie reconstituite prin adăugarea apei, ingredientele pot fi menționate în ordinea proporțiilor din produsul reconstituit, cu condiția ca lista cuprinzând ingredientele să fie însoțită de o mențiune, precum: "ingrediente ale produsului reconstituit" sau "ingrediente ale produsului gata de consum";

d) în cazul în care fructele, legumele sau ciupercile, dintre care nici unele nu predomină cantitativ în mod semnificativ și care sunt utilizate în proporții care pot varia, sunt folosite în amestec, ca ingrediente ale produsului alimentar, ele pot fi grupate în lista ingredientelor sub denumirea: «fructe», «legume» sau «ciuperci», după care se regăsește expresia: «în proporții variabile», urmată imediat de lista fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente.

Common borders. Common solutions.

Acestea sunt protecții la nivel european a produselor alimentare tradiționale, obținute într-o zonă geografică, prin:

Denumire de Origine Protejată.

Indicație Geografică Protejată

- asigurarea unui profit echitabil, adecvat în raport cu calitățile produselor lor;
- asigurarea unei protecții uniforme a denumirilor, sub formă de drept de proprietate intelectuală pe teritoriul Uniunii Europene;
- informarea clară a consumatorilor în privința proprietăților produsului care oferă valoare adăugată.

O denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:

- a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică, astfel cum este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun, și numai în limbile care sunt sau au fost folosite în mod tradițional în descrierea unui produs specific în teritoriul geografică delimitată;
- b) descrierea produsului, inclusiv materiile prime, dacă este cazul, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale produsului;
- c) definirea teritoriului geografice delimitate;
- d) dovada faptului că produsul este originar din teritoriul geografică delimitată;
- e) descrierea metodei/metodelor locale sau autentice de obținere, de ambalare a produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în teritoriul geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, de a garanta originea sau de a asigura controlul, ținând seama de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera furnizare a serviciilor;

Common borders. Common solutions.

- f) elemente care să arate legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic, sau legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică;
- g) numele și adresa autorităților sau organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini;
- h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză

În perioada 2005-2019, cinci produse tradiționale sunt recunoscute și protejate la nivel comunitar, și anume Magiun de prune Topoloveni, Salam de Sibiu, Telemea de Ibănești, Novac afumat din Țara Bârsei, Scrumbie de Dunăre afumată³.

Din 2017 au fost transmise la Uniune alte șase solicitări pentru protecție comunitară Telemea de Sibiu (IGP), Cârnații de Pleșcoi (IGP), Placintă Dobrogeană (IGP), Salată tradițională de icre de crap (STG), Salată cu icre de știucă Tulcea (IGP), Cașcaval de Săveni (IGP).

Tabelul 7

Situația înregistrărilor de D.O.P. în România și transmise către U.E., în anul 2019

DOP	IGP
	Novac afumat din Țara Bârsei
Telemea de Ibănești	
	Magiun de prune Topoloveni
	Salam de Sibiu
	Scrumbie de Dunăre afumată

Sursa: www.europa.eu

De menționat importanța pe care o au grupurile de producători în procedurile de solicitare a înregistrării denumirilor de origine și indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate. Astfel, grupul de producători:

- poate dezvolta activități de supraveghere a protejării denumirilor înregistrate
- poate promova denumirea de origine atât pe plan național cât și european
- poate să asigure conformitatea producției cu caietul de sarcini, de informare și promovare a denumirii înregistrate precum și,

³www.madr.ro Programul-National-de-Dezvoltare-Rurală-2014-2020-proiect

- poate să desfășoare orice activitate prin care se urmărește creșterea eficienței sistemelor de calitate.

- poate să monitorizeze poziția produselor pe piață (cota de piață, vânzări)

Pentru a facilita informarea consumatorilor și în special pentru protecția și controlul utilizării denumirilor respective, aceste pot fi introduse în **registru de denumiri de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate la nivel național și european.**

12. PROBLEMATICA MĂRCII DE PRODUS TRADIȚIONAL/ECOLOGIC.

Această discuție este de mare actualitate pentru că se înscrie în Prioritatea 3 în contextul noului PNDR 2014-2020, *”Dezvoltarea și promovarea de mărci de produse alimentare de calitate”*, rezultată din necesitatea de a îndeplini cererea consumatorilor europeni de produse alimentare tradiționale, regionale cu mărci de produse alimentare la standarde cerute în condiții optime de aprovizionare și furnizare.

Crearea de mărci și participarea la scheme de calitate pentru generarea de valoare adăugată la produsele autohtone și promovarea identității locale sunt obiective noi în noua etapă de programare 2014-2020.

În România există un potențial bun, dar încă nevalorificat, de recunoaștere și de promovare a mărcilor locale prin includerea acestora în schemele de calitate din UE, respectiv **Specialitate tradițională garantată (STG), Denumire de Origine Protejată (DOP) și Indicație Geografică Protejată (IGP) sau certificare ecologică.**

Participarea la aceste scheme naționale și comunitare poate aduce valoare adăugată la producția din sectorul agricol și de procesare și poate avea un efect pozitiv asupra producătorilor și consumatorilor.

Fermierii (inclusiv grupurile de fermieri) și procesatorii au nevoie atât de sprijin tehnic și de informații (inclusiv studii de fezabilitate și de planuri de afaceri, de promovare, etc.) pentru creșterea calității produselor agricole prin integrarea producătorilor primari în scheme de calitate, cât și de sprijin pentru investiții (active fizice, etc.)⁴.

Preocupările actuale ale consumatorilor privind modificarea modelului de consum de la alimente convenționale la cele tradiționale și/sau ecologice, realizată într-un context mai larg – cel al alimentației sănătoase – reprezintă oportunități de dezvoltare a afacerilor cu astfel de produse pentru producătorii agricoli.

Tendențele viitoare ale pieței produselor alimentare vor evolua către consumul și producerea de alimente sănătoase, realizate cu ingrediente naturale și/sau rețete tradiționale. Se anticipează schimbări în industria alimentară și comerțul cu produse alimentare, în sensul creșterii producției și tranzacțiilor cu produse tradiționale agricole și alimentare.

Este foarte cunoscut faptul ca târgul de produse tradiționale reunește producători și consumatori, într-un eveniment dedicat culturii gastronomice a teritoriului în materie de produse de panificație, produse din carne, lactate, băuturi, dulciuri tradiționale. Târgul de produse tradiționale este în momentul de față una dintre cele mai atractive oferte, unde își expun produsele producătorii din teritoriul, iar vizitatorii pot avea ocazia să aleagă dintr-o variată gamă de produse alimentare.

Funcția scop a marketingului este creșterea profitului producătorilor și satisfacerea consumatorilor. O axiomă a marketingului spune că acesta nu este constructiv dacă doar deplasează mărfurile, dar, dacă în timpul acestei deplasări nu se câștigă profit, demersul nu are finalitate⁵.

Pentru ca un produs agricol să poată primi această marcă trebuie ca acesta să rezulte dintr-un mod de producție în care:

- se respectă un plan de conversie a terenului de la agricultura convențională la agricultura ecologică;
- există un sistem de control și certificare;
- nu se utilizează produse chimice de sinteză (îngrășăminte chimice de sinteză, pesticide, aditivi, conservanți, dezinfectanți etc.);
- cultivarea plantelor și creșterea animalelor se fac în armonie cu legile naturale, folosind, protejând și respectând natura;
- se limitează utilizarea de inputuri și se privilegiază inputurile naturale;

⁵ *Levinson, J.C., Guerrilla Marketing Excellence – 50 de reguli de aur pentru succesul micilor întreprinzători*, Editura Business Tech International Press, București, 1996

- se utilizează tehnologii de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor specifice agriculturii ecologice.

CE STE MARCA DE PRODUS ?

„semnul” care transformă un produs simplu într-un produs ce conferă o anumită imagine în rândul consumatorilor și induce posesorului un plus de profit în momentul vânzării.

Numele de marcă trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- să sugereze calitățile produsului – produs ECO fara GLUTEN”;
- să sugereze calitățile produsului printr-o acțiune sau culoare – Varză ALBA ECO;
- să fie ușor de pronunțat, de recunoscut și de amintit (numele scurte ajută) – ECO, BIO, ;
- să fie ușor traducibil în alte limbi – ORGANIC, evitând sensurile nedorite ale unor cuvinte în alte limbi; să construiască, în timp, asocieri pozitive în rândul consumatorilor

In figurile de mai jos aveti un exemplu de magazin specializat cu produse ecologice/bio/orbanice cu produse din autohtone sau de import.

Menționăm ca Magazinul Naturalia are contracte cu producătorii ecologici în aprovizionarea cu produse proaspete sau conservate pentru stimularea pieței românești.

Common borders. Common solutions.

Project funded by EUROPEAN UNION

Black Sea CROSS BORDER COOPERATION

Project funded by EUROPEAN UNION

Black Sea CROSS BORDER COOPERATION

Project funded by EUROPEAN UNION

Black Sea CROSS BORDER COOPERATION

Legume Eco | Legume Bio Online

Utilizarea acestui site presupune acceptarea termenilor și condițiilor, regulilor de protecție a datelor și a politicii de utilizare cookies.

Produsele realizate și vandute prin Naturalia urmaresc un stil de viata corect fiind verificate in laboratorul propriu.

Serviciu de livrare in Bucuresti si Ilfov

Produs	Preț
Conopide ECO KG	19,10 lei
ECO DOPLESC BUI FERMIKI KG	13,90 lei
ECO BROCCOLI KG	26,10 lei
ECO VARZA ALBA KG	14,30 lei
Felina ECO KG	12,90 lei
ECO ROSII 500G	11,50 lei

Common borders. Common solutions.

INVITAȚIE LA CREATIVITATE

- **descoperirea acelu "ceva"** (uimitor, fascinant, extraordinar) care să impresioneze profund. Acest "ceva" trebuie cunoscut de potențialii clienți care, dacă ar afla despre el, ar cumpăra;
- **alegerea elementului competitiv;** după descoperirea acelu "ceva" care impresionează profund, marketerul trebuie să observe cum îl poate transforma în avantaje, deoarece oamenii nu cumpără caracteristici, ci avantaje;
- **clădirea credibilității,** folosind cuvinte simple, scurte, ușor de înțeles. Prin aceasta se încearcă dărâmarea barierelor publicității prin care oamenii iau reclama drept ceea ce este;
- **specificarea acțiunii următoare;** publicitatea trebuie să specifice întotdeauna exact ce trebuie să facă oamenii în continuare: să dea un telefon, să viziteze un magazin, să taie un cupon, să caute un anumit ambalaj în supermarket etc.; "ceva" care să crească vânzarea.

Dezvoltarea produselor ecologice noi, are în vedere:

Concurența dintre companii

- companiile exploatează orice "micro" diferențiere a produselor proprii, astfel încât acestea să fie preferate de consumatori, în detrimentul concurenților.

Caracterul limitat al resurselor tradiționale de materii prime agricole

- a crea aceeași cantitate de produse agroalimentare cu cantități din ce în ce mai reduse de materii prime este o problemă globală a omenirii
- previziunea de creștere exponențială a populației: de la 2,5 miliarde locuitori în 1950 la 6 miliarde în prezent și la 8 miliarde în 2025

Common borders. Common solutions.

BIBLIOGRAFIE

- *** Analiza și gestionarea riscurilor și pericolelor care pot apărea în agricultura ecologică,
- *** PNDR-2014-2020, versiunea-IX-approbata, 23 ianuarie 2019
- Sandu Raluca Profilul psihografic al consumatorului român de produse ecologice alimentare
Andreea
- *** Agricultura ecologică-Publicație tematică, nr.4, MADR,
(madr.ro/docs/dezvoltare-rurala/rndr/buletine-tematice/PT4.pdf).
- *** Regulamentul (CE) nr. 889 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 250/1/2008.
- *** [Regulamentul UE 2018/848 din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice va intra în vigoare în 2021](#)
- *** www.madr.ro
- *** www.insse.ro

Common borders. Common solutions.